

בן מאיר - משרד עורכי דין

BEN MEIR - LAW OFFICE

רמת גן: רח' אבא הלל 12 (בית ששון חוגי), 52506
טל' 03 6127878 Tel פקס: 03 6127979 Fax
Ramat Gan : 12 Aba Hilel st. (Sason Hogi bld.) Ramat Gan, 52506
Email- office@benmeir.co.il

Shachar Ben Meir Adv.
Zipi Shapira Adv.

שחר בן מאיר עו"ד
ציפי שפירא, עו"ד

Date 11/08/2019 תאריך

מבלי לפגוע בזכויות

לכב'

עו"ד אביחי מנדלבלט

היועץ המשפטי לממשלה

באמצעות הפקס

א.נ.

הנדון: הגשת תלונה כנגד ראש הממשלה בעניין "ישראל היום"

הנני לפנות אליך בקשר לנדון כדלקמן:

1. בהתאם להוראות סעיף 17 לחוק יסוד-הממשלה, לא תיפתח חקירה פלילית כנגד ראש הממשלה אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה.
2. בהתאם לכך, מוגשת אליך בזאת תלונה ובקשה לפתוח בחקירה כנגד ראש הממשלה, וגורמים אחרים, בקשר לעבירות פליליות הקשורות לקיומו ופעולתו של **המתקרא עיתון** בשם "ישראל היום", הקשרים ההדוקים שבין "דבר זה" לבין ראש הממשלה, במכלול הדברים, והכל כפי שיפורט להלן.
3. יודגש ויובהר בפתח הדברים, אין במכתבי זה כדי לקבוע מהן **העבירות הפליליות המדויקות** הנובעות מקיומו של "ישראל היום" ומקשריו לראש הממשלה, האם הפרת אמונים או שמא שוחד, או כל עבירה אחרת, לרבות עבירות על חוקי מימון מפלגות, אלא לדרוש ממך, נוכח העובדות והנסיבות, הן אלו שיפורטו להלן, והן אלו הנמצאות ברשותך וברשות הפרקליטות (בחלקן מזה זמן רב) כדי לבסס חשד סביר לביצוע עבירה, אשר מחייב לטעמי הוראה שלך לפתוח בחקירה פלילית בעניין.

בן מאיר - משרד עורכי דין
BEN MEIR - LAW OFFICE

4. "ישראל היום" הוא כאמור דבר המתקרא "עיתון", המופץ בחינם בישראל, ובהתאם להצהרות שלו עצמו, תפוצתו היא הגבוהה ביותר מכל עיתון אחר במדינת ישראל.
5. הפצת העיתון בחינם נעשית בעיקר בדרך של חלוקה שלו ברחובות העיר. באופן זה מגיע העיתון, נוכח היקף ההפצה שלו, והיותו מחלוק חינם למירב הקוראים של העיתונות בישראל.
6. לעיתון אין כל מודל כלכלי אפשרי (או אף סביר), ועל כך עוד ראה להלן, העיתון נמצא בעלותו של מר שלדון אדלסון, או מי ממשפחתו הקרובה (להלן: "אדלסון").
7. אדלסון אינו אזרח או תושב ישראל, אלא הוא בעל הון (לשון המעטה) מארה"ב, אשר בהתאם למסקנות הנובעות ממידע פומבי שאינו ישיר, השקיע ככל הנראה עד למועד זה בקיומו ובהמשך הופעתו של "ישראל היום" סכומים בסדרי גודל המתקרבים למיליארד ש"ח.
8. אדלסון, לפי הצהרות של ראש הממשלה עצמו, ועל כך עוד להלן, הוא ידיד קרוב של ראש הממשלה, ויש לו ככזה אינטרס בהמשך בחירתו של הנ"ל לתפקיד ראש הממשלה.
9. בתאריך 24.2.2015 ניתנה החלטה של כב' השופט ג'ובראן, בתפקידו כיו"ר ועדת הבחירות המרכזית, בתב"כ 16/20 שחר בן מאיר נ' ח"כ נתניהו ואח' (להלן: "תב"כ 16/20").
10. במסגרת תב"כ 16/20 נטען בפני כב' יו"ר הועדה, כי "ישראל היום" מהווה פלטפורמת תעמולה לטובת מר נתניהו, המתחפשת ל"עיתון", ועל כן נתבקש כב' יו"ר ועדת הבחירות להחיל עליו, נוכח זאת, את הוראות חוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט – 1959 (להלן: "חוק התעמולה").
11. הסעד אשר נתבקש בעתירה נדחה בהחלטת כב' יו"ר הועדה, ואולם נקבעו שם מספר דברים מהותיים אשר כוחם יפה וטוב לעניין פניה זו.
12. ראשית, נטען שם בפרשת תב"כ 16/20 על ידי היועץ המשפטי עצמו, כי לא ניתן כלל לקבוע, על דרך העקרון, כי "עיתון שלם" יכול להוות "תעמולת בחירות".
13. כב' השופט ג'ובראן דחה עמדה זו של היועץ המשפטי וקבע בהקשר זה כך –

"עם זאת, גישתי שונה. אינני סבור כי אין מצוי כלל בסמכותי מתן סעד כוללני נגד עיתון. בהקשר זה, יש טעם של ממש בטענת העותר – כפי שהובאה בדיון בעתירה שנערך במעמד הצדדים – כי אין מדובר בסעד כוללני "סתמי" (כפי שנטען במרבית המקרים); אלא – בסעד כוללני במונח שמדובר בסעד נרחב. אינני סבור כי יש להוציא מכלל אפשרות מתן סעד מעין זה במקרים המתאימים.

טול לדוגמא אם אחד מהמועמדים בבחירות היה רוכש או מקים עיתון יומי, ובתקופת הבחירות – אותו עיתון היה מסקר

בן מאיר - משרד עורכי דין
BEN MEIR - LAW OFFICE

רק מועמד זה ורק באופן אוהד. סביר להניח, שבדומה לטענת העותר ביחס לישראל היום, גם אותו עיתון היה "נעטף" בתכנים שאינם חדשתיים על מנת למשוך קוראים-בוחרים: מדור ספורט, מדור כלכלה, תחזית מזג אוויר, וכיו"ב. הרי אם התעמולה לטובת אותו מועמד הייתה נעשית בגלוי – סביר להניח כי הקוראים-בוחרים כלל לא היו קוראים בו. עם זאת, הניתן לומר שאותו עיתון – בהינתן הזיקה המוחלטת המתוארת לעיל – ראוי כי יתפרסם בעת מסע הבחירות כעיתון חופשי?"

(פסקאות 34,35 להחלטה)

14. כלומר לגישתו של כב' השופט ג'ובראן, אשר באה לידי ביטוי בדברים אלו, ניתן בנסיבות מיוחדות לראות ב"עיתון שלם" משום תעמולת בחירות על כל הנובע מכך.

15. בהמשך הדברים קובע כב' השופט ג'ובראן, מהם התנאים שבהתקיימותם יש לראות ב"עיתון שלם" משום תעמולה, והם אלו – התוכן של העיתון משרת תעמולה, הקשר הארגוני שבין העיתון לבין המועמד בבחירות (הפוליטיקאי אותו הוא משרת) והיעדר מודל כלכלי לעיתון.

16. וכך הוא מפרט שם את הדברים:

לעניין התוכן –

ליו"ר ועדת הבחירות סמכות למתן צווים בנוגע לידיעות חדשותיות, שנוכח אינדיקציות כאלה ואחרות (שיפורטו בהמשך), מהוות למעשה מודעות תעמולה מטעם מועמד או מפלגה.

ונוכח שוב, לעמדתו הדבר יכול להיעשות לא רק ביחס לידיעה בודדת אלא ביחס ל"עיתון" בכללותו.

לעניין הזיקה –

אם תוכח זיקה – כספית או ארגונית - בין מפלגה או מתמודד לבין עיתון ויוכח כי האחרון יפרסם "מסה קריטית" של ידיעות חדשותיות לטובת אותו מועמד – אין המדובר כלל בידיעות חדשותיות, אלא למעשה, ב-"תעמולה בתחפושת". דהיינו, תעמולה הנחזית לעיתון.

ובהמשך –

לשיטתי, כאמור, את הזיקה הנדרשת לטובת מתן הסעד ניתן להקים באמצעות ראיות שיוכיחו קשר – ממוני או ארגוני – בין מועמד או מפלגה לעיתון.

בן מאיר - משרד עורכי דין
BEN MEIR - LAW OFFICE

לעניין היעדר מודל כלכלי –

העדר מודל כלכלי יכול להוות אינדיקציה רלוונטית לזיקה הנדרשת. הרי, אחד מההבדלים המרכזיים בין פלייר בחירות לעיתון הוא שבעוד הראשון מצהיר בגלוי על מטרתו ומשכך – מחולק כמובן בחינם; השני – מתיימר להגיש שירות ציבורי חשוב לציבור, ובתמורה – מבקש מהאחרון לשאת בעלות הפקתו.

בסוף, טענת ישראל היום בהקשר זה מתמצת בכך שטענת העותר (כי לעיתון אין מודל כלכלי רווחי) - לא הוכחה אמפירית. דעתי אינה נוחה מעמדה זו. היה ראוי, לדעתי, אם המשיבים לא היו נתלים באי הוכחת הטענה, אלא – מפריכים אותה באופן יזום. עמדתי, בדומה לעמדה שהביע הנשיא בדימוס ברק, היא שעיתונים – ודאי אלה היומיים המתרכזים בדיווחים חדשותיים - הם גופים דו מהותיים (השוו: אהרן ברק "המסורת של חופש הביטוי בישראל ובעיותיה" משפטים כז(2) 223, 244-246 (1996)). ומשכך, יש להחיל עליהם, כדין רצוי, את חובת השקיפות וההגינות (השוו: דנ"א דיין, פס' 59 לפסק דינו של הנשיא גרוניס).

17. אלו המבחנים שקבע שם כב' השופט ג'ובראן. כאמור העתירה עצמה נדחתה נוכח שלא עלה בידי העותר שם (הח"מ) לעמוד בנטל הראייתי אשר נדרש ביחס למבחנים אלו.
18. ראוי כעת להדגיש מספר דברים בהקשר להחלטת כב' השופט ג'ובראן והרלבנטיות שלה לתלונה זו אליך.
19. היועץ המשפטי היה צד להחלטה ובחר שלא להגיש כנגדה כל הליך (הח"מ הגיש עתירה על ההחלטה אשר נמחקה לאחר הערות השופטים, בג"צ 1453/15). מכאן שהעמדות העקרוניות שקבע שם כב' השופט ג'ובראן **מחייבות** את היועץ המשפטי במיוחד ביחס לטענות שלו, שנדחו בהחלטה כפי שפורט לעיל.
20. עוד אציין בהקשר האמור את החלטת כב' השופט מלצר מיום 20.12.2017 בתיק הנ"ל (תב"כ 16/20) אשר מבהירה כי אין בהחלטת כב' השופט ג'ובראן כדי לקבוע מסמרות ביחס לחקירות שמתנהלות (נכון לאותו מועד), ראה פסקה 14 להחלטתו.
21. אין אני טוען או מבקש בתלונה זו, כי היועץ המשפטי יקבע האם "ישראל היום" הוא תעמולת בחירות אם לאו, כנקודת מבט זו וזו בלבד. הטענה העקרונית נשוא תלונה זו, מתייחסת לעובדה עליה אין חולק, לפיה בעל הון (אדלסון) משקיע מהונו ומכספו באופן משמעותי על מנת לקדם את הבחירה של איש פוליטי אחד ויחיד, ראש הממשלה נתניהו, ועל מנת לייצר לאותו איש פוליטי דעת קהל אוהדת, הכל כאמור מכספו של בעל ההון.
22. בהקשר האמור ראוי לצטט מדברי בית המשפט העליון בפרשת אולמרט וקבלת טובות הנאה מטלנסקי (ע"פ 8080/12)

בן מאיר - משרד עורכי דין
BEN MEIR - LAW OFFICE

“הימצאותו של עובד ציבור במצב של ניגוד עניינים עשויה, אם כן, לנבוע מקבלת טובת הנאה. עם זאת, אין פירוש הדבר כי כתנאי להתגבשותה של עבירת המרמה והפרת אמונים בגין קבלת טובת הנאה, יש הכרח להצביע על ניגוד עניינים קונקרטי שנגרם בעטייה. דהיינו, תיתכנה נסיבות בהן קבלת טובת הנאה כשלעצמה (לנוכח הנסיבות האופפות אותה) תבסס עבירה של הפרת אמונים, גם מבלי שהוכח קיומו של ניגוד עניינים קונקרטי הנובע ממנה”

(פיסקה 121 לחוות דעתו של כב' השופט גיבוראן)

23. העובדה כי ראש הממשלה מקבל מאדלסון מתנה על פני כעשור, בשווי של כמיליארד ש"ח בדמות "עיתון" הדואג לפאר ולקלס אותו, על בסיס יומיומי, עולה בגדר **טובת הנאה**, עליה היה מדובר שם. לכל הפחות לטעמי מדובר בשלב זה, ונוכח הראיות שיוצגו להלן, **בחשד סביר לקיומה של טובת הנאה**, היכולה לבסס עבירה זו. מובן כי שאלה נפרדת היא, אשר גם אותה יש לטעמי חובה לחקור, האם ניתנה איזו תמורה עבור אותה טובת הנאה, דבר היכול לבסס במקרה האמור, אף את העבירה של שוחד.

24. נשוב כעת לקיומן של שלל ראיות, רובן ככולן נמצאות ברשות היועץ המשפטי והפרקליטות אשר די בהן, כדי לבסס את קיומו של חשד סביר המצדיק ואף מחייב פתיחה בחקירה פלילית.

25. כזכור, הסוגייה העיקרית שבגינה נדחתה העתירה שבתב"כ 16/20 הייתה היעדר הוכחת הזיקה המשמעותית שבין נתניהו לבין "ישראל היום". ביחס להוכחת "התוכן" התעמולתי, אני מזמין אותך לקרוא את חוות הדעת של ד"ר ענת באלנט אשר צורפה לעתירה שבתב"כ 16/20. היא קובעת בסיכום חוות דעתה את הדברים הבאים –

“על בסיס התמונה שפרשתי כאן, מבחינה תיאורטית ואמפירית, אני קובעת שההוכחות שהבאתי מצביעות בבירור כי סיקור נתניהו ב"ישראל היום" מכווון ורתום כולו בראש ובראשונה לצורך האדרתו של נתניהו האיש והפוליטיקאי, האדרת משפחתו וסביבתו הקרובה והעלמה וטשטוש של כל דבר ביקורת עליו. ככזה, נכון הרבה יותר לראות אותו כדבר תעמולה מאשר דיווח עיתונאי.”

ניתן לומר בביטחון גבוה כי "ישראל היום" הוא פרסום המוצג אמנם בידי בעליו כעיתון חופשי ומאוזן, אך למעשה הוא רתום רובו ככולו להפצת תעמולה למען אדם אחד המכהן כיום כראש ממשלת ישראל”

26. מובן כי דברים אלו אשר היו נכונים לשנת 2015 נכונים לימינו אנו ואף ביתר שאת.

27. זה באשר לתוכן, וכעת לעניין הזיקה.

28. כפי שצוטט לעיל, השופט גיבוראן שם את הדגש העיקרי על הוכחת קיומה של זיקה, של קשר ארגוני ושל קשר כספי שבין ראש הממשלה לבין "העיתון”.

בן מאיר - משרד עורכי דין
BEN MEIR - LAW OFFICE

29. מאז החלטה זו בתב"כ 16/20 נצטברו ראיות למכביר, כולן כאמור נמצאות ברשות הפרקליטות (על אגפיה), המבססות באופן חד משמעי את הזיקה המיוחדת שבין ראש הממשלה לבין "ישראל היום" בכל היבט שהוא, ואציין את עיקרי הדברים הידועים בציבור, כאשר הראיות עצמן נמצאות ברשותך.
30. במסגרת עתירה לבקשה לפי חוק חופש המידע של העיתונאי רביב דרוקר (ראה עע"מ 7678/16) נמסרו פרטים בדבר מועדי שיחות של ראש הממשלה עם ה"עורך הראשי" דאז של "ישראל היום", מר עמוד רגב, ועם הבעלים מר שלדון אדלסון.
31. ניתוח מועדי השיחות מצביע בבירור כי בתקופת מערכת בחירות נערכו שיחות ברמת תדירות מוגברת בין ה"ה הללו, לעיתים אף בתדירות של 4 פעמים ביום.
32. נזכיר כי לפי הצהרות של ראש הממשלה עצמו באותו הליך, הוא טען כי המדובר בשיחות פרטיות גרידא, בין חברים אישיים, ואולם לאחר מכן שינה גרסתו וטען כי אלו שיחות של איש פוליטי עם "כלי תקשורת".
33. במסגרת חקירת פרשת תיק 2000 נצטברו, לפי גרסת כתב החשדות עצמו שפרסמת, ראיות למכביר על הקשר והזיקה שבין ראש הממשלה נתניהו לבין מר אדלסון.
34. בסעיף 48 לכתב החשדות נכתב כי לראש הממשלה הייתה האפשרות היכולת ואף הרצון להשפיע על מועד ההוצאה של מהודרת סוף השבוע של "העיתון".
35. בסעיפים 51 ו 52 לכתב החשדות נכתב על היכולת של ראש הממשלה להשפיע על הגבלת תפוצת "ישראל היום".
36. כך בסעיף 64 לכתב החשדות מצוין במפורש כי לראש הממשלה הייתה יכולת השפעה על "ישראל היום" באופן שיכול לשרת את האינטרסים של מר מוזס.
37. כך נכתב בסעיף 81 לכתב החשדות על האפשרות של הגבלת התפוצה של "ישראל היום" באמצעות יכולת ההשפעה של ראש הממשלה נתניהו על אדלסון.
38. דברים אלו כאמור הם רק מתוך כתב החשדות שפורסם בפומבי. ברשותך כל חומר הראיות הנוגע לכך, וניתן להסיק ברמת וודאות גבוהה, מכתב החשדות שפורסם, כי בין מר נתניהו לבין "ישראל היום" ואדלסון, הייתה וישנה זיקה משמעותית, באופן שקיומו ופעילותו של "ישראל היום" כעיתון, נועד לשרת ומשרת בפועל, את האינטרס התעמולתי והפוליטי של ראש הממשלה.
39. עוד אבקש להפנות אותך בהקשר האמור לגזר הדין אשר ניתן בהליך משמעתי כנגד גב' פרח לרנר (בד"מ 29.17) מיום 19.3.2017 שם נאמר בפיסקה 48 כך –

"כמו כן, העבירה הנאשמת באמצעות בעלה מסרים מלשכת ראש הממשלה לעיתון ישראל היום"

בן מאיר - משרד עורכי דין
BEN MEIR - LAW OFFICE

40. זו אמירה בגזר הדין, ברשות הפרקליטות נמצאים כל חומרי החקירה בעניין פרח לרנר, אשר בהם למיטב ידיעתי ישנה תמונה רחבה ומפורטת יותר של אותם קשרים שבין לשכת ראש הממשלה ל"ישראל היום".
41. לסיכום, המדובר כאן בחשדות הנוגעות לשתי נקודות מבט מהותיות מבחינת ההשפעה שלהן הן על טוהר המידות של נבחר ציבור (במעמד הרם ביותר של העומד בראש הרשות המבצעת), והן על קיומה של עיתונות חופשית.
42. קבלת טובת ההנאה של מר נתניהו מאת מר אדלסון, בדמות "עיתון" עבורו ולשירותו, בסכום של כמיליארד ש"ח מחייבת מתן הסבר לכך.
43. לא ניתן לקבל תופעה של הקמת והפעלת "עיתון" אשר בהגדרה נושא הפסדים משך שנים רבות בסכומי של מאות מיליוני ש"ח מבלי לתהות ולבדוק את משמעות וטיב הקשר שבין "המעניק" את שירותי העיתון (והתעמולה) לבין "המקבל" אותם.
44. בישראל כידוע מספר העיתונים המודפסים נמוך באופן אבסולוטי. היעדר המגוון כאמור, והתופעה אשר עלתה מהאמור במסגרת תיק 2000, לפי הבעלים של עיתון אחד (השני בתפוצתו) "מוכר" ו"סוחר" בחופש העיתונות של העיתונאים העובדים בעיתון, למטרות עסקיות פרטיות שלו, היא בגדר סכנה מהותית ומוחשית לקיומה של עיתונות חופשית, אשר היא כאמור "תנאי יסודי לקיומה של דמוקרטיה".
45. מכאן שקיומו של החשד כי "ישראל היום" הוא מתנה אסורה המהווה הפרת אמונים, ואולי אף שוחד, של אדלסון לראש הממשלה, מתעצם נוכח שהערך המוגן במקרה כאמור, אינו רק טוהר המידות של השירות הציבורי, אלא גם קיומה של עיתונות חופשית שקשה להמעיט בחשיבות שלה למדינה דמוקרטית.
46. לאור כל האמור לעיל, הנני פונה אליך להורות על פתיחה בחקירה של מהות הקשרים שבין ראש הממשלה לבין מר אדלסון, בהקשר הקמתו וקיומו והופעתו של "ישראל היום".
47. ככל שלא אקבל תשובה ממך במועד סביר בנסיבות העניין, או ככל שלא תודיע על פתיחת חקירה כאמור, אראה עצמי רשאי לפנות לבית המשפט הגבוה לצדק בעתירה כנגדך.
48. נא ראה בפניה זו משום מיצוי הליכים.

בכבוד רב
שחר בן מאיר עו"ד

העתק:

פרקליט המדינה.